

ikke blot i Danmark, men i alle andre Lande.

At man andetsteds er opmærksom derpaa og ser Farerne, kan man læse sig til i Forhandlingerne i andre Lande. Hvad ere ikke Grundene i København, i London, New York og alle andre Vegne stegne i de sidste 10 Aar! De ere stegne med Milliarder. Og der er kommet Obligationer og Papirer ind paa Verdensmarkedet, som ganske have forrykket Forholdene. Thi naar disse Papirer smides ind paa Markedet, er der ikke Guld nok; det kan være galt nok med Varene. Og saa faa vi disse Kriser, fordi Obligationerne og Papirerne intet ere værd. Det vil blive for langt at komme nærmere ind paa det, og jeg skal heller ikke gøre det her. Men jeg skal i denne Forbindelse blot oplyse, at den amerikanske Møntdirektør i 1902 opgjorde, at der kun er 45 Milliarder i Verden, 20 i Guld, 14 i Sølv og 11 i udekkede Papirer. Skal det fordeles, ikke blot paa Varene, men ogsaa paa de stigende Jordværdier omkring hver By, hver Havn og hver Plads, saa siger jeg, saa maa det gaa galt. Det vil gaa over i Hænderne paa en eller anden amerikansk Milliardær, som kan komme og smide sine Papirer ud paa Markedet og forlange Guld. Thi da kunne hverken vi eller andre Lande klare det. Ja, vi ere i Danmark særlig udsatte, fordi vi ere saa fintmærkende, idet vi have prioriteret saa stærkt. Jeg kunde næsten ønske at sige, at vore Prioritetsforhold ere i en saa god Orden; de ere i alt Fald i en saa god Orden, idet vi ere saa stærkt og højt prioriterede, og Adgangen til at faa prioriteret er saa let, lettere end i noget andet Land i hele Verden. Derfor vil det ramme Danmark haardt, hvis vi ikke i Tide faa lagt Skat paa nogle af de Grundværdistigninger, som komme, saa nogle af Pengene kunne gaa i Statens og Kommunens Kasse.

Det er altsaa Tanken i Lovforslaget, og derfor vilde jeg ønske, vi kunde faa Lejlighed til at forhandle det. Jeg haaber, det kan lade sig gøre. Jeg ved ikke, hvor længe Rigsdagen forbliver samlet. Men i hvert Tilfælde anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig og saa hurtig Fremme, som det kan lade sig gøre.

Formanden: Jeg giver derefter Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 2den Valgekreds Ordet for at forelægge det tidligere anmeldte Forslag til Lov om en forandret Affattelse af §§ 31, 32 og 33 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 om Æn-

dringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

Forslagsstilleren (Sandbæk): Ærede Medlemmer ville maaske synes, det er mærkeligt at fremsætte et saadant Forslag paa et saa sent Tidspunkt, og det er jo ogsaa rigtigt. Men jeg tror, det er min Pligt at gøre opmærksom paa en Del Ting, jeg i lang Tid har arbejdet med. Selv om dette Lovforslag ikke kan blive behandlet og vedtaget i Aar, haaber jeg nemlig, at dette Forslag vil kunne tildrage sig Opmærksomhed, saaledes at andre ærede Medlemmer ogsaa kunne undersøge de Forhold, jeg har syslet med. Jeg haaber paa den Maade at bane Vejen for Lovforslaget, saa at det muligvis kunde blive til Lov til næste Aar.

De Bemærkninger, jeg gerne vil fremsætte, og det, jeg gerne vil oplyse, kunde passende have til Overskrift: Lejligheden her i vort Land. Det Lovforslag, jeg har povet at fremsætte, angaar en Omordning af Statstilskuddet til Kommunerne, hvad den højtærede Formand for øvrigt allerede har nævnt, da han anmeldte Forslaget. Da vi havde Skattelovene til Behandling her i Rigsdagen, nærrede jeg Tvivl om, at det virkelig var Hartkornsskatterne og Bygningsafgiften, der trængte haardst til en Ændring her i vort Land, eller om der ikke var nogle andre direkte Skatter, der trængte lige saa haardt til at ændres. Grunden til, at jeg er kommen paa disse Tanker, er den, at efter Statsregnskabet ere Gammelskatten, Land- og Ligningskatten for 1874—75 opførte til 6,939,000 Kr. For Aarene 1899—1900 vare de 6,931,000 Kr., hvad der altsaa var en lillebitte Nedgang. Bygningsafgiften var i 1874—75 et Beløb af 1,805,000 Kr., i 1899—1900 var den 3,799,000 Kr. Selvfølgelig vil Bygningsafgiften stige, naar der bliver flere Bygninger, og den vedblivende opkræves efter de samme Regler.

Derimod var der en anden Afgift, der er stegen i en forbavsende Grad, og det er de kommunale Afgifter. Medens nemlig Gammelskatten, Land- og Ligningskatten og Bygningsskatten vare stegne fra 8,700,000 Kr. til 10,700,000 Kr., vare de kommunale Skatter stegne i en ganske anderledes Grad og havde naaet en ganske anderledes Størrelse. I 1874—75 vare Udgifterne til Skole- og Fattigvæsen her i vort Land 10,267,000 Kr. — jeg nævner blot hele Tusinder —; men i 1900 vare de 21,051,000 Kr. Men er der saaledes